

Vrouwen in de Bijbel

Een onbekende weduwe (Markus 12:41-44)

Op het plein van de tempel is het een drukte van belang. Daar lopen onder anderen schriftgeleerden te paraderen. Zij vallen op door hun kleding en gedrag. Ook de Heer Jezus is daar met Zijn volgelingen. Zojuist heeft Hij hen gewaarschuwd voor die schriftgeleerden omdat zij 'de huizen van de weduwen opeten en genieten van begroetingen en ereplaatsen aan de maaltijden' (:38,39). Eén van die weduwen is daar aanwezig. Zij is met twee koperstukjes op zak op weg naar de schatkist. Die muntjes hebben nauwelijks enige waarde, maar zij vormen haar hele bezit en dat offert zij aan God. Haar motief kennen we niet, maar God kent dat wél en Hij zal het haar vergelden (Mat.6:3,4). Hij beoordeelt offers naar hun kwaliteit, niet naar hun kwantiteit.

100%

De Heer is gaan zitten tegenover de schatkist en Hij kijkt naar de manier waarop de mensen hun gaven in de schatkist werpen. Hij zit daar vaker (Joh.8:20). Als geen ander weet Hij dat je mensen herkent aan hoe ze met geld omgaan. Veel rijken geven royaal en zichtbaar uit hun overvloed en zij ontvangen eer (Mat.6:2). Maar hoeveel ze ook geven, het percentage dat de weduwe in alle stilte brengt is vele malen hoger.

De vrouw weet niet dat zij door de Heer is gesignaleerd. Die roept intussen Zijn discipelen en wijst hen op de vrouw: 'Zien jullie die arme weduwe? Zij heeft meer in de schatkist geworpen dan al die anderen die van hun overvloed gaven. De vrouw gaf alles, haar hele levensonderhoud'. Honderd procent, dat is dus beduidend meer dan de wet vraagt. De wet schrijft tienden voor van alle inkomsten (Lev.27:30,32). Zij handelt duidelijk niet uit verplichting, maar uit toewijding, liefde en geloof. Dat is dan wel een groot geloof, want zij houdt niets over voor zichzelf. Haar hart gaat uit naar God en Hij is haar 100% waard. En de discipelen? Die blijken toch nog steeds meer geïmponeerd te zijn door wat groot en zichtbaar is (Mark.13:1).

Geld

Het thema 'geld' is onder christenen best een veelbesproken item waardoor zelfs regelmatig problemen (zijn) ontstaan. Er zijn gemeenten waar (onterecht) gehamerd wordt op het geven van tienden of van grote giften (vaak voor gebouwen) en helaas zijn er zelfs leiders met het gedrag van genoemde schriftgeleerden: geldzuchtig en eierzuchtig. Dit is niet wat de Heiland ons voorleefde en wat het Woord ons leert. De Heer zelf hield Zich nauwelijks bezig met geld (Mat.17:27). Hij waarschuwde voor het gevaar ervan (Mat.6:24), maar waardeerde wel degelijk de muntjes in de hand van de weduwe. Die muntjes hielden een belofte in van eeuwige vrucht.

Veel later schrijft de apostel Paulus aan de Filippenzen: 'Niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht die rijkelijk op uw rekening komt' (Fil.4:17). En de gelovigen in Macedonië prees hij vanwege hun overvloedige gaven vanuit diepe armoede (2Kor.8:1-6).

En wij?

Hoe zit het met ons geefgedrag nu alles duurder wordt? Ten tijde van Maleachi redeneerde men: 'Het is een slechte tijd, wij kunnen geen tienden geven'. Maleachi zegt: 'Omdat jullie geld achterhouden, houdt God Zijn zegen achter' (Mal.3:8-10). God vraagt van ons geen tienden, Hij vraagt ons hart en leven, voor 100%; daar is onze bankrekening bij inbegrepen. Het is een kwestie van geloof. De arme weduwe heeft God als het ware beproefd door haar hele bezit te geven (zonder zich af te vragen of haar geld wel goed besteed zou worden). Wij kunnen ervan overtuigd zijn dat God – naar Zijn belofte – de sluizen van de hemel voor haar heeft geopend. En wat doen wij? Als God ons alles in Christus heeft geschonken, zouden wij Hem dat niet eren met ons leven en onze overvloed? Hij heeft de blijmoedige gever lief (2Kor.9:7)